Թ. ՏԱՐԻ 2885 ԹՈՒԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 7 ՀՈԴԻ 4386 16 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1893 18 ԲԼՊԻԼ. ԻՎԼԻՒ 1311 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

20 ՓԱ.ԲՈՒ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՆՉ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂՈՒԻ ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ

Գալաթիա, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱ.ԲՈՒ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան դրամագլուխ արժար 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Երեքամսեայ » » 40
Օտար երկիրներէ Տարեկան » 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընծիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր. Տարեկան Օսմ. Ոսկի 2
Գաւառաց թղթատարէ ծախիր միօրինակ Ղրուշ 50

Խմբագրութեանս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, 16/28 ՍԵՊՏ. 1893

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆԸՆԿԵՐՔ

ՄՈՒՐԱՑԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՊԱՐԱՆՔԸ

Բ.

ԲԱՐԱՒԱՆԴԵՐՆ Ի Կ. ՊՈԼԻՍ

*Եթէ աղիւսագործութիւնն այնքան յառաջ գացած է և տարուէ տարի յառաջ կ'երթայ Կ. Պոլսոյ մէջ պատճառը Կ. Պոլսոյ չորս քարահանքեր չըքնաղիլը չէ։ Կան, բայց բանեցնելու երկար գործ է, փոխադրութիւնը բազմածախս են, որով շէնքն աւելի սեղմ կ'երթէ քարով քան աղիւսով։ Տեղական քարահանքերու քարերը Թրիէնդէի և Մալդայի քարերէն աւելի ածան չեն, և երբ մեծ շինութեան մը ձեռնարկուի, խնդրուածին չափ չի կրնար հայթայթուիլ։ Վասիլաքի էֆ։ ուշագրաւ հաս չիւ մը տուաւ։ Առնաւուտ գիւղի քարահանքէն Համադային Անկեանոցը խոշոր կանգուն մը քարի (Ծանրութիւն 850—900 քաշ) փոխադրութիւնը 45 ղրուշ է, (տալի մը օրական։) Նոյն քարն հանքէն հանելու ծախք 25 ղրուշ՝ ճարտարապետին կողմէ ղրկուած բանւորներ աչխատցնելով, և շէնքին մէջ դնտեղելու համար կը գործածէ մոլի կապոյտ գիւրաթեք երկրորդական քար մը, որ ներսի կողմէն ծեփ պիտի ընդունի։ Իսկ պատին ուղղաձիգ սիւներն և պակ (ճանիկ)ները կը ձեւացնէ Մադրիգիւղի սպիտակ խոշոր քարերով որք կրային (calcaire) են, լաւ կը յղուին, որով յոյժ զարդական են, միանգամայն գիւտկուն։ Ի Մադրիգիւղ մահմեդական հանքատէրերը կը բանեցնեն 18 ական (օֆթ)։ զի ոչ միայն Անկեանոցին այլ և Հանրային Պարտուց վարչութեան կեդրոնական պաշտօնարանին և ծովային նախարարութեան ու սպարապետութեան քար կուտան։ Վերջապէս, հիմերէն վեր գեանի վրայ պատերուն գուբս ցցուեալ «հոպանափը» (ֆըզուլ) կազմելու համար Վասիլաքի էֆ։ կը գործածէ Աձեռաւուդիւղի հրուչակաւոր կարծրաքարը, թարախներու (ըըխտրմ) պղտիները, զորս ինք կ'արտադրէ հինգ ականներէ, վաթսու բըռնած ըլլալով տեղւոյն յոյն հասարակութենէն, որոյ սեփականութիւնն են այս քարահանք, ելակի արտերուն մէջ։ Փոքր մաս մը Թրիէնդէի քար կը գործածուի զարդական շինութեանց համար։ Ելրսպայէն կը բերուին նաև երկաթեայ ձողերը, կղմինտրներն, ու չիմէնդօն։ իսկ կամարներու նորբ և բազմաձև աղիւսք, ինչպէս ներքին որմերու աղիւսք, ամենքն ալ տեղական են։ Տեղական են նաև հասարակ սիւները որք կորուելով տախտակամած պիտի ձեւացնեն։

—Բաւէ չինել չպիտի տաք կալացի փայտով։

—Բաւէ, ինչ քանի համար։ Մեր այն ապագայ հիւրերուն պարզ տախտակամած մը չի բաւեր։

ՀԱՐՑԱՓԱՐՍԱՊԵՏԻՆ ՇՈՒՐՋ

Այս պայմաններու մէջ կառուցած 18,600 կանդուն չէնքի մը կանդուկին երեք օսմ. ոսկի առնելով, Վասիլաքի էֆ։ ո՛ և իցէ ուղղակի չահ չակնկալեր։ Բարոյական չահ միայն կը յուսայ, որ է արժանանալ իւր վեհափառ Ցեղրոջ համարման, անձնուէր ծառայութեամբ մը պահպանել պետական ճարտարապետութեան երկարամեայ չքնաղ մը։

ԱՆԿԵԱՆՈՑԻՆ ԵԼՄՏՑՆՈՑԸ

Ս.յոպիսի հաստատութեան մը մտտակարարութիւնը տարեկան ՝ըչափ ծախքի կարօտ է։—Բաղդատութեան եզր մ'ըլլալու համար, կը յիշեմ մանուսոր հաստատութիւններուն եւմտացոյցն, յորում կը տեսնենք թէ միլլին հաշուով պատսպարեալի մը տարեկան ծախքը 10էն 12 ոսկի է։ Այս դիտողութիւնս ի մասին Ցունաց Ազգ. Հիւանդանոցին ճիշդ կը գտնէ Վասիլաքի էֆ։ (ինչպես ճիշդ է մեր Հիւանդանոցին նկատմամբ եւս), յորմէ թէպէտ կը հետեւի թէ 1,800 անկեղց համար տարեկան 18—20,000 ոսկի ծախք պէտք է, բայց դիտել կուտայ թէ Հիւանդանոցք բժիշկներու, դեղագործներու, դեղօրէից, հիւանդապահ պաշտօնէից և հիւանդաց յատուկ խնամակալ մնալնդի համար բացառիկ ծախքեր կ'ընեն, զոր նոյն հաստատութեամբ պիտի չպատահի։ Ընդհակառակն, ինչպէս ըսինք, ամենքն ալ տեղական են։ Տեղական են նաև հասարակ սիւները որք կորուելով տախտակամած պիտի ձեւացնեն։

—Բաւէ չինել չպիտի տաք կալացի փայտով։

—Բաւէ, ինչ քանի համար։ Մեր այն ապագայ հիւրերուն պարզ տախտակամած մը չի բաւեր։

ՀԱՐՑԱՓԱՐՍԱՊԵՏԻՆ ՇՈՒՐՋ

Այս պայմաններու մէջ կառուցած 18,600 կանդուն չէնքի մը կանդուկին երեք օսմ. ոսկի առնելով, Վասիլաքի էֆ։ ո՛ և իցէ ուղղակի չահ չակնկալեր։ Բարոյական չահ միայն կը յուսայ, որ է արժանանալ իւր վեհափառ Ցեղրոջ համարման, անձնուէր ծառայութեամբ մը պահպանել պետական ճարտարապետութեան երկարամեայ չքնաղ մը։

ԱՆԿԵԱՆՈՑԻՆ ԵԼՄՏՑՆՈՑԸ

Ս.յոպիսի հաստատութեան մը մտտակարարութիւնը տարեկան ՝ըչափ ծախքի կարօտ է։—Բաղդատութեան եզր մ'ըլլալու համար, կը յիշեմ մանուսոր հաստատութիւններուն եւմտացոյցն, յորում կը տեսնենք թէ միլլին հաշուով պատսպարեալի մը տարեկան ծախքը 10էն 12 ոսկի է։ Այս դիտողութիւնս ի մասին Ցունաց Ազգ. Հիւանդանոցին ճիշդ կը գտնէ Վասիլաքի էֆ։ (ինչպես ճիշդ է մեր Հիւանդանոցին նկատմամբ եւս), յորմէ թէպէտ կը հետեւի թէ 1,800 անկեղց համար տարեկան 18—20,000 ոսկի ծախք պէտք է, բայց դիտել կուտայ թէ Հիւանդանոցք բժիշկներու, դեղագործներու, դեղօրէից, հիւանդապահ պաշտօնէից և հիւանդաց յատուկ խնամակալ մնալնդի համար բացառիկ ծախքեր կ'ընեն, զոր նոյն հաստատութեամբ պիտի չպատահի։ Ընդհակառակն, ինչպէս ըսինք, ամենքն ալ տեղական են։ Տեղական են նաև հասարակ սիւները որք կորուելով տախտակամած պիտի ձեւացնեն։

—Բաւէ չինել չպիտի տաք կալացի փայտով։

—Բաւէ, ինչ քանի համար։ Մեր այն ապագայ հիւրերուն պարզ տախտակամած մը չի բաւեր։

ՀԱՐՑԱՓԱՐՍԱՊԵՏԻՆ ՇՈՒՐՋ

Այս պայմաններու մէջ կառուցած 18,600 կանդուն չէնքի մը կանդուկին երեք օսմ. ոսկի առնելով, Վասիլաքի էֆ։ ո՛ և իցէ ուղղակի չահ չակնկալեր։ Բարոյական չահ միայն կը յուսայ, որ է արժանանալ իւր վեհափառ Ցեղրոջ համարման, անձնուէր ծառայութեամբ մը պահպանել պետական ճարտարապետութեան երկարամեայ չքնաղ մը։

ԱՆԿԵԱՆՈՑԻՆ ԵԼՄՏՑՆՈՑԸ

Ս.յոպիսի հաստատութեան մը մտտակարարութիւնը տարեկան ՝ըչափ ծախքի կարօտ է։—Բաղդատութեան եզր մ'ըլլալու համար, կը յիշեմ մանուսոր հաստատութիւններուն եւմտացոյցն, յորում կը տեսնենք թէ միլլին հաշուով պատսպարեալի մը տարեկան ծախքը 10էն 12 ոսկի է։ Այս դիտողութիւնս ի մասին Ցունաց Ազգ. Հիւանդանոցին ճիշդ կը գտնէ Վասիլաքի էֆ։ (ինչպես ճիշդ է մեր Հիւանդանոցին նկատմամբ եւս), յորմէ թէպէտ կը հետեւի թէ

մարկը հանեն այս քարերէն հատասար քանակութեամբ (50,000 ական հատ), և չորրորդ հանք մ'ալ նոյն ինք վասիլաքի էֆ։ կը բանեցնէ իւր գործատուներով։ Ա.յս բաց կապոյտ քարերու եւս պատին թանձրութիւնն և տակունութիւնն տալու համար կը գործածէ մոլի կապոյտ գիւրաթեք երկրորդական քար մը, որ ներսի կողմէն ծեփ պիտի ընդունի։ իսկ պատին ուղղաձիգ սիւներն և պակ (ճանիկ)ները կը ձեւացնէ Մադրիգիւղի սպիտակ խոշոր քարերով որք կրային (calcaire) են, լաւ կը յղուին, որով յոյժ զարդական են, միանգամայն գիւտկուն։ Ի Մադրիգիւղ մահմեդական հանքատէրերը կը բանեցնեն 18 ական (օֆթ)։ զի ոչ միայն Անկեանոցին այլ և Հանրային Պարտուց վարչութեան կեդրոնական պաշտօնարանին և ծովային նախարարութեան ու սպարապետութեան քար կուտան։ Վերջապէս, հիմերէն վեր գեանի վրայ պատերուն գուբս ցցուեալ «հոպանափը» (ֆըզուլ) կազմելու համար Վասիլաքի էֆ։ կը գործածէ Աձեռաւուդիւղի հրուչակաւոր կարծրաքարը, թարախներու (ըըխտրմ) պղտիները, զորս ինք կ'արտադրէ հինգ ականներէ, վաթսու բըռնած ըլլալով տեղւոյն յոյն հասարակութենէն, որոյ սեփականութիւնն են այս քարահանք, ելակի արտերուն մէջ։ Փոքր մաս մը Թրիէնդէի քար կը գործածուի զարդական շինութեանց համար։ Ելրսպայէն կը բերուին նաև երկաթեայ ձողերը, կղմինտրներն, ու չիմէնդօն։ իսկ կամարներու նորբ և բազմաձև աղիւսք, ինչպէս ներքին որմերու աղիւսք, ամենքն ալ տեղական են։ Տեղական են նաև հասարակ սիւները որք կորուելով տախտակամած պիտի ձեւացնեն։

—Բաւէ չինել չպիտի տաք կալացի փայտով։

—Բաւէ, ինչ քանի համար։ Մեր այն ապագայ հիւրերուն պարզ տախտակամած մը չի բաւեր։

ՀԱՐՑԱՓԱՐՍԱՊԵՏԻՆ ՇՈՒՐՋ

Այս պայմաններու մէջ կառուցած 18,600 կանդուն չէնքի մը կանդուկին երեք օսմ. ոսկի առնելով, Վասիլաքի էֆ։ ո՛ և իցէ ուղղակի չահ չակնկալեր։ Բարոյական չահ միայն կը յուսայ, որ է արժանանալ իւր վեհափառ Ցեղրոջ համարման, անձնուէր ծառայութեամբ մը պահպանել պետական ճարտարապետութեան երկարամեայ չքնաղ մը։

ԱՆԿԵԱՆՈՑԻՆ ԵԼՄՏՑՆՈՑԸ

Ս.յոպիսի հաստատութեան մը մտտակարարութիւնը տարեկան ՝ըչափ ծախքի կարօտ է։—Բաղդատութեան եզր մ'ըլլալու համար, կը յիշեմ մանուսոր հաստատութիւններուն եւմտացոյցն, յորում կը տեսնենք թէ միլլին հաշուով պատսպարեալի մը տարեկան ծախքը 10էն 12 ոսկի է։ Այս դիտողութիւնս ի մասին Ցունաց Ազգ. Հիւանդանոցին ճիշդ կը գտնէ Վասիլաքի էֆ։ (ինչպես ճիշդ է մեր Հիւանդանոցին նկատմամբ եւս), յորմէ թէպէտ կը հետեւի թէ

մարկան դէպ երն, և կ'արժէ փոքրիկ պատյտ մ'ընել այս ուշագրաւ հնութիւնները աչքէ անցուցանելու համար, զորս կայսերական հոգածութիւնն ապահով պահել կուտայ, իբրեւ իւր վաւառւոր սահմանին գեղարուեստական զարգացումն մին։ Իսկ եթէ Ա.յա Սոֆիային ասիի հին տաճար մը կ'ուզէք, վերջերս հատ մը երեւան եկած է Վանկայի կողմերը մզկիթի մը շինութեան առթիւ։ զի ժամանակաւ Վանկայի բանջարանոցք (պոյան) ծով էին, Պոլսոյ նաւահանգիստը կը կազմէին, և այն եկեղեցի նաւատներուն յատկացեալ էր։ Պոլսոյ հօթն բլուրներուն գագաթանց վրայ իսկզբան կառուցուած էին մեծ ծամեծ եկեղեցիներ, և հիմա ճիշդ աննոյ տեղ, և կամ զանոնք, կը գտնենք կ։ Պոլսոյ ամէնէն դեղեցիկ և մեծափառ մզկիթներն, որք արեւետասեր Եւրոպայի զարմացման առարկայ են միշտ, իրենց յանդուգն և հասարակառոյց ճարտարապետութեամբ, յորում վաղեմի հայ արուեստագէտ աշխատաւորներն նոյն իրենց մանկագուշթեան բաժինն ունեցած են։ 1865ի հնամահին վերջանալու պահուն ծագած (և այն համառարակին անհետացման պատճառ կրծուած) մեծ հրդեհն եզաւ չարժառիթ որ կառավարութիւնը Պոլսոյ այն հօթն կառարներուն երկայնութեամբ մեծ պողոտայի մը շինութեան ձեռնարկէ՝ Սիրքէճիէն սկսեալ Ինչուան Փաթիհն կողմերը։

. . . Ա.յս պահուս հայ բանւոր մը ներս մտնելով, խոնարհաբար մատոյց շինութեան գրասէրն մուեթացեալ հաշիւ մը, իր և ընկերոջ մեացեալ աւուրչէքները նշանակող և խնդրեց որ կարգադրուի։ «զի վաղն հայրենիք կը վերադառնան»։ Ճարտարապետն քաւ որ ապատեղ վարը։ «զի հիմա խօսք ունի հիւրի հետ»։ Թօսկյութիւնին, սկսեալ ժամ 9½ին, երկարած էր մինչև 11½։ փութացի պատգամ առնել։ Հայ բանւորն օր ամսոյ ճամբորդութեան արդիւք չըլլալու համար, և վասն վասիլաքի էֆ։ «յատկապէս խնդրեց Աբէ-եֆէնդի խմբագրապետէն գրել և հռչակել թէ Վհոյ։ «Մուլթանին հրամանները համեմատ «Անկեանոցին չինութիւնն օր առաջ «միջնելու համարձակ և զոհողութիւն «չեն խնայուիր ընտ, և ինք ճարտարապետն այսպէս գրէնէ օրն ի բուն «անձամբ կը հսկէ»։ Բ. Ռ.

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՖՐԱՆՍԱ.— Արմատական կուսակցութիւնը չուտ տկարացած երեւ վերջին ընդհանուր ընտրութիւններէն։ Այնու հանդերձ, կը շարժի, և իւր վրայ խօսիլ տալ կ'ուզէ միշտ։ Բէժամանայի անդ արմատական կուսակցապետ ըլլալ կ'ուզէն Լոքռւա և Կոպլէ։ Պ. Տիւբոիի վարչութիւնն հրաժարեցնելու միջոցներուն վրայ պահի խորհրդակցին նորընտիր արմատական երեսփոխաններուն հետ գորս ի ժողոլ կը հրաւիրեն կ'ուզեն նաև համագոլ զՊ. Քառնօթէ երկրին չահը կը պահանջէ արմատական վարչութիւն մը կազմվի։ Պ. Բրէմանսօ յաբ Լ՝ ժէ-ռէ-թերթը ժողովրդային խաւերուն մէջ իջեցնելու համար մեկ առնոց թերթ կընէ դառն։

ՀԻԵԻՒ ՏՕՆ.—Անգլիոյ մէջ, եթէ ոչ եօթանոյ մէջ իսկ, առաջին անգամ ըլլալով անցեալ չորեքշաբթի հինգ հազար Հրէայք համախմբուեցան ի Լոնտոն մեկ սրահի մէջ, Սպաշխարութեան և Ծամի տարեկան մեծ օրուան արարողութեանց մասնակցելու։ Պ. Զարինկըլն Լոնտոնի արեւելեան թաղին Հրէից նայն օր փոխ առած էր մեծ ժողովատեղի մը, ուր հինգ հազար Հրեայք համախմբուած, առաւօտեան մինչև երեկոյ 12 ժամ ժամ բերրով ազօթելին և ողբային։ Մինչօրէէն եաքը Լորտ Ռոչիլտ ևս եկաւ և ժամնակաւոր արտրողութեանց։ Ինչպես յայտնի է, տարեկան այս մեծ ժամ 26 ժամ կը տեւէ։

ԱՆԽԱՀԱՆԵՐՈՒԿ ԽՆԴԻՐԸ.— Թէպէտ կը ծանուցանէ թէ Սըբ ձորճ Էլիզէ, հանքայ երեւելի ճարտարապետն և մեծ հանքատէրն ազնխահանքերու Տըրհամի գաւառին, որոյ ընդ երկար երեսփոխական ներկայացուցիչն եղած է Խորհրդարանին մէջ, այս օրերս ներկայած է ծրագիր մը, Անգլիոյ մէջ գրանեաղ ամէն հանքերու միահողոյն չահագործման համար, ընդ հսկողութեամբ Պետութեան, հատատամուր վարչական խորհրդոյ մը, յորում ամէն հանքային ձեռնարկութիւնք ներկայացուցիչ պիտի ըլլան իրենց մէկին արատրութեան համեմատութեամբ։ Գործատուքն իրենց կողմնակիցներ իմդիրն լուռ կերպով միաձեռ պիտի տեղծրեն, տեղային մեծ օրուան համար, հանքագործք և հատարակութիւնը միանգամայն, ու չատ մը տարաբարտ վէճեր որք երեք կողմերուն ալ պարբերաբար մեծ վնասներ կը պատճառեն, վերջ պիտի գըտնեն։ Թէպէտ նոր ժամնակայ ամէնէն հսկայ և չահեկան խորհրդներէն մին կը նկատէ այս ծրագիրը։

ԳԱՂԹԱԿՑԻՆ ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՔ.— Աճեն գաղթականութիւնը ամեն ժամնակ և ամեն երկրի մէջ չեն յայտնըզը։ Անգլիոյ երեսի։ ժողովոյ վերջին նիստերէն միոյն մէջ, Սկովտիոյ նահատրար և հռչակաւոր Լորտ Մաքդէլ քեռորդի Սըբ ձորճ Թրէվիլիէն ձանայց եէ ի մօտոյ տեղկեակ մը պիտի հրատարակէ այն գաղթականին ձեռնարկութեան վրայ զոր սկովտիացի գաղթականք ունդ։ Տէրութեան նպաստով կատարեցին Քանատայի Մանիթոպա նահանգին մէջ։ Տեղեկագրին նպատակ գաղթականութիւն, ըստ. քաղաքական չեն։ Ա.յս սկովտացի գաղթականք հան հրաժարած և հատատատուելով յայոց վիճակ մը չունենան, թէեւ շատ մը գիտատ։ հարստ եղեն իրենց։ Տարիներ պէտք են որ, ըստ, անդ. կառավարութիւնը Թորհրդարանին վերստին առարկէ Տէրութեան նպաստով գաղթականներ ղրկել այն հեռաւոր կողմերը։ Գաղթականներէն չատն իրենց անատոկոս փոխ տուած գրամին վերջին իճերհաշիւը չեն կրցած հատուցանել։ Ուրիշներ ալ իրենց քաղաքային տուրքերը վճարել չկրնալով, իրենց ազատրակներն ի վաճառ պիտի հանուին։ Հետեւապէս, կ'ըսէ սկովտացի նախատրարն, այսուհետեւ նպատ պէտք չէ տալ քաղաքացին կողմն երթալ հատատատուել ընդպրդ գաղթականներու։

ԴԻՒԱՑԻՈՒԹԻՒՆ.— Հնատիսի և ուրիշ համաճարակներու առթիւ առողջապահք միահամուռ փափաք կը յայտնեն որ կարելի ըլլար մեռելներն այրելով միանգամ ընդ միշտ վերջ տալ վարակման անխուսափելի միջոցի մը, ինչու. համար, կ'ըսեն, կրօնական հատատութեան հակառակ ըլլայ մեռելներն այրել։ Զէ մի որ հողին մէջ թաղուելով եւս պիտի լուծուին, քայքայուին և մի և նոյն կազերուն, մի և նոյն հողին պիտի վերածին, ինչ որ կ'ըլլան այրուելով։ Մանիսին որ կը մեայ ամի մը հոն է միշտ։ Մուխն որ կ'ելնէ ու կը յրսի օդին մէջ՝ կազային ժան է որ դեռնժանէն կը բխի։

—ՆՈՒՆԻՐՆ Ի ԳԵՐՄԱՆԻԱ.— Պիսկիպուեան խնդիրն այս պահուս օրուան վէճն է Գերմանիոյ մէջ։ զի Պերլինի քաղաքային խնամատարութիւնը դատարան պիտի դնէ որոշելու տալու համար թէ քաղաքային վարչութիւն մը օրինաք կրնայ արգիլել պիսկիպուեին արատնելէ։ Դպրոցութիւն արգէն ի գործ կը դրուի Կոթտի, Համպուրկի և Հայքլպերկի մէջ, և անցեալ տարի, հնամատի համաճարակին պատճառաւ, Պերլինի քաղաքային վարչութիւնն ստացեալ ընդունելով տարատատութեան պէտ աղքատ ըլլալով հանրային ծախքով կը թաղուէին, բաւ էր որ իրենց ծնողաց և ազգականաց կողմէ արգիլք չըլլար։ Մի և նոյն ժամնակ քաղաքապետն հրաման տըւած էր հակառակել դիակիզութեան իբրև օրինաւոր դրութեան հատատման և ընդհանրացման։ Գործադրական թևերիս կը հակառակին դիակիզութեան, կոչում ընդ մարդկութեան անյիատակ ժամնակներէ ի վեր հատատատական հետեւած սովութեան։ Միւս կողմէ կը պատատխանուի թէ դիակիզութիւն չուզող անձերը կամ անոնց ընտանիքներն իրաւունք ունին ըստ առաջնոյն թաղել տալու. բայց պիսկիզութիւն ընդհանուրներուն արգիլք ըլլալու իրաւունք մը չկայ։

ՄԻԼՑԵԼԼ ՆԱՀԱՆԳԻ.— Բալիֆորնիոյ ներկայացուցիչ Պ. Ճէլի առաջարկեց ամերիկեան խորհրդարանին որ օտարազգիներուն ի Քալիֆորնիա գաղթումն հինգ տարի արգիլուի։ Ա.յս առաջարկին այժ կատատն գործատար դաձ, և թէպէտ հաւանական է որ նոր սեղմումներ դրուին օտարազգեաց գաղթման ի Քալիֆորնիա, բայց այնպիսի բացարձակ արգիլք յատատի չէ։

ՅԻՒԼ ԼԵՌՄԻՆԱ

ԲԱՐԻՁԻ ԳԱՅԼԵՐԸ

ԹԱՐԳՄԱՆԵՑ ՄԵՌԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԱԿՈՒՄԲԸ

—Ո՛վ որ ըլլաք՝ ձեզ կը յանձնեմ ինքզինքս... Աչուըներս կը բացուին... Այո, մինչեւ հիմայ անգուտ հագ ինձ և ուրիշ ներուն համար... Ինչպէս կը պահանջէ պիսի մոռնամ ով ըլլայ, իմ ըղձանքներս, փառասիրութիւններս... Պիտի վանեմ այն եսասէր բաղձանքները որք պատրանք և վատութիւն միայն ծնուցած էին հոգիիս մէջ, և խիղճս խորէն կ'ըսեմ ձեզ. չնորհակալ եմ դիս մահուընէ ազատեցուդ, չնորհակալ եմ դիս երկու անգամ փրկեցուդ թէ՛ անձնասպանութենէ թէ դատաքութենէն... Դուք ալ ինձի պատասխանեցէք. արժանի՞ եմ գրաւելու այն պատուոյ տեղը զոր կ'ընծայէք ինձ։

—Ահա պիտի որոշենք, ըսաւ ոը Գոնէյ։

—Հարցափորձեցէք դիս։ Պատրաստ եմ պատասխանելու։ Եւ սակայն...

—Աւարտեցէք։

Մարթալ կը վարանէր։ Երեսը պատած էր բուռն կարմրութիւն մը։ Առման քաջալերեց զայն քարեսէր խօսքով մը։

—Պատրաստ եմ, յարեց Մարթալ, իմ ամբողջ խոստովանանքս ընել հոս... Եւ սակայն, ես ինձմէ կը վախնամ։ Գիտեմ թէ պատուոյ մասին մեծ յանցանք մը չունիմ, բայց տկարութիւններ կան զորս իմ շուրթեր անկարող պիտի ըլլան խոստովանելու։

Առման սիրանին վրայէն առաւ այն ձեռագիրը զոր Պ. ոը Թոմերվիլ գտած էր երիտասարդին սենեակէն։

—Կ'արտօնէ՞ք ձեզի, ըսաւ, խղելու սա կնիքը և կարդալու սա տողերը զորս անշուշտ դուք գրած եք։

Մարթալ զարմացման աղաղակ մը արձակեց։

—Ա.յս ձեռագիրն ի՞նչպէս կը գտնուի... ձեր ձեռքը։

—Վերջէն պիտի իմանաք... Մարթալ, մեր դգուշաւորութիւնը անվտանգութիւն մի՛ նկատեք. բայց ձեզի հաղորդելէ առաջ մեր գաղտնիքները, նախ պէտք է որ ամբողջովին ճանչնանք ձեզի... Նորէն կ'ըսեմ, կը հաւանի՞ք որ կարդանք ձեր գրածը։

—Կը հաւանիմ, ըսաւ Մարթալ։

—Լաւ, յարեց Առման։ Մենք որ, գիտեմք թէ ամէն հոգիի մէջ, որքան ալ ուղիղ ըլլայ, ծալքեր կան զորս անհուն փափկութեամբ պէտք է խորհափել։ Խիղճն իր ամպամքն ունի, որք եթէ չափազանց են աւելի չարգիլի են... կուզէ՞ք որ այս ընթերցում ձեր ներկայութեանը տեղի ունենայ, թէ նախամեծար կը համարիք դուրս ելլել։

Պահ մը լռութիւն տիրեց։ Մարթալ կը խորհէր։ Ըստ որում քանի տարու սիրտի մը մէջ, երբ մահը մօտ է, թուղթի վրայ արտայայտուած զգայութիւններ անկեղծութիւն մը ունին որուն յիշատակը կ'ապահեկէ... Մարթալ գիտէր թէ, իր խիղճին այս գերագոյն ձիգին մէջ, ի յայտ բերած էր իր հոգիին ամենէն գաղտնի ղգացումները... Եւ սակայն վարանումը կարճ տեւեց։

—Իմ առջեւս կարդացէք, բաւ հատատ ձայնով։

—Ձեր ցուցուցած քաջութիւնը բարեգուշակ է, ըսաւ Առման քարեսիրութեամբ։ Զանգակն անգամ մըն ալ հնչուեցաւ։ Լամպաը ներս մտաւ, և, Պէռնէյի մէկ նշանին վրայ ամոռ մը մօտիցուց։

Մարթալ ինկաւ անոր վրայ, և զլուխը ձեռներուն կրթնցնելով, պատրաստուեցաւ մտիկ ընել իր կեանքին պատմութիւնն իբր թէ ուրիշի մը խոստովանութիւնը լսէր։ Աթիկա առաջին անձին։ Առման ձեռագիրը տուաւ Ա.ուչիպալ տը Թոմերվիլի։

—Կարգացէք, բաւ անոր։

Եւ Ա.ուչիպալ, քանալով թերթերը, սկսաւ կարդալ ձայնով մը որ երթալով ամրացաւ։։։ Ցավըրէյ մարքիզուհին, իր նեւ վերարկուին պլլուած, լուին մնչիկ կալոր իր զաւկին վրայ մտածելով։

ԹՄԱՐՍԻԱԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Ա.յն վայրկենէն սկսեալ երբ, առաջին անգամ, Առման տը Պռոնէյ գտնուած էր Մարթալին դիմացը, անդադար զայն քրնած էր ուշի ուշով։ Մտադրած չէ անչուշտ թէ երբ երիտասարդն անկեղծան տարածուած էր այն անկողնին վրայ ուր Լամպու պառկեցուցած էր դինքը։ Պռոնէյ, անոր վրայ ծռելով, չէր կրցած զըսպել ակամայ բացագանչութիւն մը։

—Ի՜նչ նմանութիւն, դուշած էր։

Եւ, մինչ քիչ մը առաջ Մարթալի հարցաքննութիւնը կը կատարէր, կը քննէր այդ դիմագծերը որք յիշատակներու ամբողջ աշխարհ մը կը զարթուցանէին իրեն համար։։։ Ուստի, Առման, հակառակ իր հանդարտութեան, գրեթէ տենդոտ անհամբերութեամբ մտիկ կ'ընէր ձեռագիրը զոր Պ. ոը Թոմերվիլ բարձրաձայն կը կարդար։

Ուսախկ պարտուկտութիւնն այն թուղթերուն որոց վրայ Մարթալ, իր ազետալի նպատակն ի գործ դնելէ առաջ, գծած էր իր գերագոյն մտածումները։

«Պիտի մեռնիմ, գրած էր Մարթալ։ Ապրելու խնդիրը է ասիկա։ Անցեալին ցա՞ւն է թէ ապագային յուսահատութիւնը։ Հպիւ գիտեմ այս բանը, և այս գործը կատարելու պահուս զոր ունիմ ոճիր կ'ապատանին, պէտք ունիմ ինքզինքս հարցափորձելու և յիշելու զիս ճնշող տիրութիւնները ու վիշտերը, որք մարեցին յիս երիտասարդական քոյրն՝ երբեմն այնքան վառ իմ հոգւոյս մէջ։։։

«Ուրեմն յիրաւի՞ կան արարածներ զորս չարաբախտութիւնը օրօրոցէն իսկ անէծքի խարանով մը նչանակած է։

«Պարտի՞մ ամբաստանել մայրիկը կամ պարտի՞մ լռելկինքս ամբաստանել։ Գուցէ ուժս պակսեցաւ և յանցաւոր եմ։ Թող գատեն։

«Հայրս կ'անուանուէր—կամ կ'անուանուի — Բիէռ Մարթալ։ Ձեմ գիտեր՝ դեռ կ'ապրի՞ թէ մեռած է։

«Տասնըհինգ տարու էի երբ տեսայ զայն վիրջին անգամ։ Ո՞վ էր։ Իրաւ, գըժուար է ինձ բացատրել ասիկա։ Ծաճախ լսած եմ խենդ բառը, երբ անոր վրայ կը խօսուէր։ Արդարեւ, անհեթեթ ընթացք մը ունէր, և խելոք մայրս—չեմ մոռցած—չատ անգամ կուլար, երբ երկուքս առանձին երկար զիչերներ կ'անցուցնէինք մեր կրատարանին անկիւնը։ Հայրս, իր խուզին մէջ փակուած, չատ քիչ անգամ կ'երեւէր մեր քովը։

«Մի՛ չահատակ մարդ մըն էր, չափազանց նիհար։ Կը տեսնեմ զայն ատկաւին, այն ատեն երբ ճաչի ժամուն, հանդարտ և ցուրտ, գլխէն հանդիսական, ընտանեկան սրահը կը մտնէր։ Լայն ճակատը ծածկուած էր ճերմակ մազերու անտառով մը որք կը խառնուէին ատու մը մազերուն պէս։ Կը քալէր կամ լաւ կը սահէր լըճակի մնչիկ, միշտ չատ մտածումի մը չարչարանքին ենթակայ։ Երբ մեզի տեսնէր, թափանցիկ անուշութեամբ ժպիտ մը կուզէր մեզի։ Կը հանրուէր մայրս, յետոյ, բազուկներուն մէջ սեղմելով զիս, ծունկերուն վրայ կը քաշէր։ կարծես խօսիլ կուզէր։ բայց, վայրկենապէս, իր ուղղը գրաւող գիւը նորէն կը համակէր զինքը։ Ա՛չ էր տեսար մեզի, և, արագօրէն ուռելով հանդերձ, ցած ձայնով տարօրինակ բառեր կ'արտասանէր, որոց նչանակութիւնն անկարելի էր մեզ ըմբռնել։

«Ցետոյ կը հեռանար, նորէն ժպտելէ ետք մեզի։ Իր խուցին գուռը կը գոցուէր եաեւէն։ Անոր վրայ ամէն բան անհասկընալի կ'երեւէր ինձ։

«Երբէք չէր պառկեր։ իր հրահանգներուն համաձայն տեսակ մը թիկնաթոռ չինել տուած էր ուր կը նստեր յաղաժամ, և որ անանկ մը պատրաստուած էր որ, նոյն իսկ եթէ քունը տաներ, միչտ պատրաստ կ'ըլլար՝ առաջին զարթնուին գործին վերսկսելու։

«Շատ անգամներ յաղոիցայ իր խուցը մտնելու, որուն պյանդակ երեւոյթը սատիկ կ'ազդէր իմ մանկային երեւակայութեանս վրայ։։։

«Պատերը, փոխանակ թուղթի կամ գորգի, ծածկուած էին սեւ ահագին նըկարներով, որք գետնէն մինչեւ ձեղունն կ'երթային և որք միչտ ծածկուած էին տաղօրինակ նչանակներով, գիրեր խաչաձեւելով, իրարու խառնուելով։ Ոչ թուանըշաններ էին ոչ ծանօթ լեզուի մը տառերը, գէթ իմ աչքիս համար։ Քիչ կը մնար որ քաղաքական կաղարդագիրներ կարծէի զանոնք։

«Ա.նգամ մը, նոյն իսկ, զղրոյն ընկերներէս մէկը երեսս ինձ նետեց սա բառերը։

(Շարունակելի)

ԱՐՑԱԽ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆՄՈՒՆՔԻ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՕՐԳԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԻՍՏԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԻՍՏԻ ՀԱՍՑԵ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԻՍՏԻ ՀԱՍՑԵՈՒՄ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՆԻՍՏԻ ՀԱՍՑԵՈՒՄ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՁԱԿԱՉՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԾԱՆՈՒՑՄԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԲԱՑՈՒԱԾ Է ԱՄԷՆ ՕՐ ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏԷՆ
ՏՆՕՐԷՆ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ԳՐԱՍԵՆՅԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ ԵՒ ՊԱՆԿԱՐԱՆԱՏՈՒՆ
ՏՊԱՐԱՆԻ ՏԵՐ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀՈՒՇԱՐՁԱՆ ՀԱՅՈՑ ՀԻՆ ԵՎ ՆՈՐ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՁԱԿԱՉՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԾԱՆՈՒՑՄԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԲԱՑՈՒԱԾ Է ԱՄԷՆ ՕՐ ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏԷՆ
ՏՆՕՐԷՆ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ԳՐԱՍԵՆՅԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ ԵՒ ՊԱՆԿԱՐԱՆԱՏՈՒՆ
ՏՊԱՐԱՆԻ ՏԵՐ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀՈՒՇԱՐՁԱՆ ՀԱՅՈՑ ՀԻՆ ԵՎ ՆՈՐ ՏՊԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԱՐՁԱԿԱՉՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԾԱՆՈՒՑՄԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ԲԱՑՈՒԱԾ Է ԱՄԷՆ ՕՐ ԲԱՑԻ ԿԻՐԱԿԻ ԱՌԱՒՕՏԷՆ
ՏՆՕՐԷՆ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ԳՐԱՍԵՆՅԱԿԱՆ ՏՊԱՐԱՆԻ ԵՒ ՊԱՆԿԱՐԱՆԱՏՈՒՆ
ՏՊԱՐԱՆԻ ՏԵՐ ՍԱՐԳԻՍ ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՉԱՓԱԶԱՆՔ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԿԱՐԻՔՆԵՐ

Ամենայն տեսակ չափազանց նրբագեղ եւ ճոխ քարտեր՝ ամենայն ազգերու համար, ամենայն լեզուներով, ամենայն գիրերով, ամենայն գներով։ Ամենայն տեսակ նկարներ, ինչպէս նաեւ ամենայն տեսակ գրենական պիտոյքներ։ Ամենայն տեսակ գրասեղաններ, գրասենեակի կահեր, գրիչներ, մատիտներ, թանաքներ, գրասենեակի ամենայն պիտոյքներ։ Ամենայն տեսակ ծրարներ, թուղթեր, նամակագրական թուղթեր, ամենայն տեսակ գրասենեակի պիտոյքներ։ Ամենայն տեսակ գրասենեակի պիտոյքներ։ Ամենայն տեսակ գրասենեակի պիտոյքներ։